

ПЕРИСКОП

Бојкот пописа са ПОЛИТИЧКИМ ЦИЉЕМ

Да би Србија задовољила све потребе националних мањина током пописа, морала би да обезбеди већи број преводилаца него што их имају Уједињене нације

САНДРА ПЕТРУШИЋ

Иако је Милан Марковић, министар за људска и мањинска права, лично стигао до југа Србије да би присуствовао промоцији буквара на албанском језику, а нашла се ту и једна радна свеска и једна молба да не бојкотују попис, овај гест добре воље је оставио слаб утисак на Албанце из Бујановца, Прешева и Медвеђе. Попис ће бојкотовати па бојкотовати, а с обзиром на то да су им разлози политичке природе и да се као такви сврставају у, ваљда, дозвољени протест, не очекују да ће плаћати новчану казну као и сви остали грађани који покушају да умакну од ове обавезе.

Не само да желе додатних 400 уџбеника на матерњем језику већ и листиће за попис који неће бити одштампани на српском језику и ћирилицом. Кажу да на то имају право на основу Закона о локалним самоуправама у коме јасно пише да тамо где су националне мањине бројније од 15 одсто становништва службена употреба језика мора бити на њиховом матерњем језику. Ова формулација се необично допала муфтији Муамеру Зукорлићу, па је по истом принципу позвао Исламску заједницу да се не мучи са тумачењем њима тако страног језика, већ да и она бојкотује попис. А и једни и други су дошли до идеје да ће их пописивачи прећи код бројања њихових припадника, само по различитом принципу. Зукорлић се плаши да ће их, по обичају, избројати мање да би им умањили значај, а Риза Халими, народни посланик из Прешева, да овако смишљен попис, у који

није укључен попис лица која су напустила Србију, неће дати јасну слику о социјалној угрожености и непоштовању људских права који су и били разлог одласка.

Можда Халимијев предлог не би био лош, али у том случају би дискриминација ишла у другом смеру – зашто би попис бележио само Албанце који одлазе а не и социјално угрожене Србе или Мађаре, а чињеница је да сви одлазе.

Овакав проблем је могао да се очекује с обзиром на косовска искуства – ранија, са албанским бојкотом српских институција, али и актуелни однос Срба са севера Косова према косовским институцијама, на који се прешевски Албанци позивају. Тешко да се могао предупредити такав развој – готово је немогуће изаћи у сусрет свим мањинама рачунајући рецимо и црногорску, која би законом могла да има слична права мада се лексички још није осмислила. Објашњење Завода за статистику на питање како је конципиран попис је логично и помало лаконско – листићи су штампани на српском језику због лакшег уноса и обраде и из истог разлога нису штампани ни на једном другом језику националних мањина. Министарство за људска и мањинска права је мало опширније – иницијатива је неодговорна јер је Координационо тело превело све релевантне документе попут образаца и водича за инструкторе.

Али свима је јасно да проблем није у преводу, јер како је председник општине Прешево Рагми Мустафа већ објаснио, разлози за бојкот пописа су „политички, а не технички“.